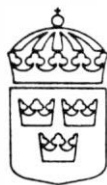

Motion till riksdagen

1987/88:A14

av Elver Jonsson m. fl. (fp)

med anledning av prop. 1987/88:25 med förslag om tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1987/88

Mot.
1987/88
A14-16

Full sysselsättning måste enligt folkpartiet vara det högst prioriterade målet för den ekonomiska politiken i Sverige. Det är därför med oro vi noterar att långtidsarbetslösheten fortfarande är hög och att den har förändrats väldigt litet under den senaste högkonjunkturen.

I tilläggsbudgeten föreslår regeringen vissa åtgärder för att öka antalet personer som får utbildning inom företagen. Denna utbildning är tänkt att leda fram till ett stadigvarande arbete. Detta är bra. Däremot föreslår inte regeringen några åtgärder för att råda bot på det krisartade läget för en av de grupper som tvingas till långtidsarbetslöshet eller förtidspensionering, nämligen de handikappade.

De handikappade drar knappast nytta av att antalet personer i företagsutbildning ökas, för dem behövs helt andra åtgärder för att bekämpa arbetslösheten. Av denna anledning har folkpartiet föreslagit att resurser skall överföras från socialförsäkringssektorn till arbetsmarknadspolitiska åtgärder, att antalet platser inom Samhall utökas, särskilt för personer som är psykiskt utvecklingsstörda, att möjligheten till att inrätta inbyggda verkstäder förenklas samt att flera platser med lönebidragsanställning inom allmännyttiga organisationer inrättas.

De svårt handikappade bör ges förbättrade möjligheter till arbetsplacering. Folkpartiet har därför krävt att antalet platser med särskilt lönebidrag utökas. Lönebidraget måste också göras mer flexibelt. Det skall anpassas efter individen och varieras efter hand som arbetsförmågan utvecklas.

Med tanke på arbetslöshetens utveckling för handikappade hade det varit angeläget om dessa krav från vår sida hade bifallits. Så blev inte fallet, och till vår besvikelse kan vi nu konstatera att inte heller i tilläggsbudgeten uppmärksammas dessa problem.

Av stor vikt för de handikappades tillgång till arbetsmarknaden är bilstödet. Regeringen har efter ett långdraget förhållande annonserat en reform till 1988. Genomförandet borde ha skett betydligt tidigare. Inte heller denna reform föreslås i tilläggsbudgeten varför vi ställer oss frågande inför regeringens vilja att införa reformen under nästa år. Från folkpartiets sida kräver vi att så måste ske.

Även på andra områden har regeringen utlovat åtgärder som kunde ha förväntats i tilläggsbudgeten. Vi tänker då på regionalpolitiken.

I budgetpropositionen i januari föreslog regeringen att 300 milj. kr. skulle

anslås för särskilda utvecklingsinsatser i regioner med omfattande struktur-
omvandlingsproblem.

Mot. 1987/88
A14

Arbetsmarknadsutskottet delade regeringens uppfattning om behovet av
att förbättra infrastrukturen och allmänt förstärka näringslivets förutsätt-
ningar i vissa krisdrabbade regioner. Utskottet betonade också att det fanns
skäl att anta att det skulle komma att behövas även större belopp än de nu
diskuterade under de kommande åren för just dessa ändamål.

Utskottet ansåg dock att dessa insatser borde anvisas över de ordinarie
anslagen då utskottet ansåg det betydelsefullt att riksdagen får ta ställning till
viktiga satsningar. Riksdagen biträdde denna syn. Riksdagen gav därför
regeringen i uppdrag att återkomma på sedvanligt sätt till riksdagen med
förslag på vad dessa särskilda insatser skulle bestå i.

Trots att regeringen i budgetpropositionen ansåg denna fråga vara av
största vikt har inga förslag till åtgärder kommit från regeringen och detta
trots att en avsevärd tid nu har förflutit. Detta är anmärkningsvärt. Behovet
av åtgärder och att snabbt åstadkomma infrastrukturella förändringar blir
inte mindre för att regeringen måste inhämta godkännande från riksdagen
innan beslut fattas.

Om regeringen har för avsikt att följa riksdagens önskan hade tilläggsbud-
geten varit det naturliga tillfället. Vi kan nu konstatera att så inte blev fallet
och förväntar oss därmed proposition i ämnet med det snaraste.

Hemställen

Med hänvisning till det ovan anförda hemställer vi

1. att riksdagen i fråga om anslaget B 3 Arbetsmarknadsutbildning
uttalar vad som ovan anförts angående behovet av åtgärder för att
minska långtidsarbetslösheten och förbättra arbetsmarknaden för
handikappade.
2. att riksdagen i fråga om anslaget C 2 Lokaliseringsbidrag m. m.
som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts
angående förslag till infrastrukturella åtgärder.

Stockholm den 24 november 1987

Elver Jonsson (fp)

Charlotte Branting (fp)

Karl Erik Eriksson (fp)

Sigge Godin (fp)